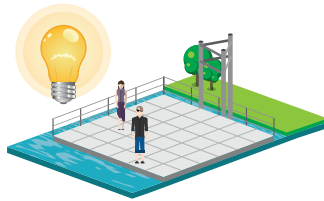

PG BOX

ใช้ปั๊มน้ำ ไฟ ใจ ฝ่าฟัน แบ่งปันความสุข

PG Box อุปกรณ์ผลิตกระแสไฟฟ้าที่อาศัยการ
ขยับขึ้นลงของปั๊มน้ำที่ได้รับความพลังงานมาจาก
คลื่นและน้ำหนักของปั๊มน้ำร่วมกับคนที่มาใช้บริการ
สามารถเก็บกระแสไฟที่ได้ไว้ในแบตเตอรี่เพื่อนำไป
ใช้งานต่อไป เป็นนวัตกรรมการผลิตพลังงานจาก
แหล่งทางเลือกสำหรับผู้ที่อาศัยบริเวณปั๊มน้ำ

ผู้พัฒนา

นายวงศ์กร วงษ์สุวรรณ (จิงจิง)
นางสาวอรนพร จำเริญ (พลอย)
นายศุภกร พดุงหมู่ (ทิว)
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย จ.สุพรรณบุรี

**เรา 3 คนเหมือนพญโลกลมาด้วยกัน
ลงเรือลำเดียวกันมาจริงๆ เจอเหตุการณ์เฉพาะหน้า
มาเยอะ เจอปัญหาที่เราไม่เคยเจอมาก่อน
มันเลยเข้มข้น สตรองไปโดยปริยาย**

ในอนาคต พลังงานกระแสหลักอย่างน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ จะถูกใช้จนมีปริมาณน้อยลงจนอาจไม่เพียงพอต่อประชากรโลก การสร้างความมั่นคงทางพลังงานด้วยการผลิตพลังงานจากแหล่งทางเลือกอื่น จึงเป็นแนวทางที่หลายภาคส่วนของประเทศให้ความสำคัญ และพยายามกระตุ้นให้ภาคประชาชนผลิตใช้พลังงานทดแทนจากต้นทุนที่ตัวเองมี ในรูปแบบของ Energy 4.0 ที่มุ่งสร้างพลังงานบนพื้นฐานของนวัตกรรม มุ่งเน้นการใช้พลังงานสะอาดและมีประสิทธิภาพสูงสุด

ซึ่งหนึ่งในพลังงานทดแทนที่ถือว่ามีความสำคัญในประเทศไทย ก็คือ พลังงานน้ำ ทั้งจากการผลิตไฟฟ้าจากเขื่อน จากแม่น้ำลำคลองโดยใช้ กังหันน้ำ และหนึ่งในนั้นคือพลังงานคลื่น

ฟังแล้วหลายคนอาจสงสัยว่าจะเอาคลื่นมาผลิตไฟฟ้าได้อย่างไร? แต่จริงใจ-พลอย-ทิว ไม่งง ทั้งยังสามารถพัฒนาผลงานที่เป็นการผลิต ไฟฟ้าจากพลังงานคลื่นออกมาได้อีกด้วย

ลองไปฟังทั้งสามบอกเล่าให้เราฟังกัน...

จากการบ้านสู่งานประกวด

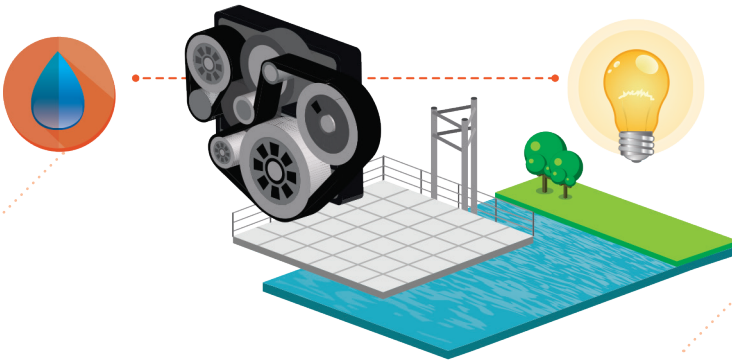
การมองเห็นศักยภาพของสิ่งปกติธรรมดาที่เป็นไปในชีวิตประจำวัน ว่าน่าจะสามารถนำมาผลิตเป็นนวัตกรรมเพื่อสร้างสิ่งที่ดีกว่าให้แก่สังคมได้ คือสายตาของนักพัฒนา ซึ่งนี่คือสิ่งที่จิตใจ-พลอย-ทิว มีอยู่ในตัว เมื่อได้เห็นโป๊ะเรือ...

“ผลงานนี้มาจากการบ้านที่ครูให้ครับ (อาจารย์ปิติภูมิ น้ำแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ) ครูให้โจทย์เล็กๆ ในห้องตอน ม.4 ว่าจะสร้างงานอะไรจากสิ่งที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ พอตีพวกผมไปเห็นโป๊ะเรือเลยไปปรึกษาครู ครูก็ให้อิเดียมา ก็เลยร่วมคิดและทำออกมาเป็นตัวต้นแบบ แล้วพัฒนามาเรื่อยๆ ครับ” จินใจเล่าถึงที่มาของผลงาน

หากคุณเป็นคนหนึ่งที่โดยสารเรือเป็นประจำ จะเห็นได้ว่าโป๊ะเรือไม่เคยสงบ แต่จะขยับขึ้นลงตามกระแสคลื่นน้ำ โปะที่เคลื่อนขึ้นลงโดยมีเสายึดอยู่นี้เองคือพลังงานกลที่นำมาผลิตเป็นพลังงานได้

“PG Box คือเครื่องที่สามารถผลิตกระแสไฟฟ้าได้จากการขึ้นลงของโป๊ะคะ โดยหลักการของเราจะมีล้อไว้หมุนตอนโป๊ะขึ้นลง จากนั้นก็ไปตรอบหมุนไดนาโม แล้วไดนาโมนั้นจะปั่นกระแสไฟฟ้าออกมาให้เราใช้ได้ สามารถนำไปใส่แบตเตอรี่ต่อกระแสไฟฟ้าใช้บริเวณนั้นได้” พลอยอธิบายผลงาน

ชุดผลิตกระแสไฟฟ้าจากโป๊ะเรือ หรือ PG Box เป็นอุปกรณ์ผลิตกระแสไฟฟ้าที่อาศัยการขยับขึ้นลงของโป๊ะเรือที่ได้รับพลังงานมาจากคลื่นและน้ำหนักของโป๊ะร่วมกับคนที่มาใช้บริการ ตัวอุปกรณ์จะติดตั้งกับโป๊ะเรือหรือแพริมน้ำที่มีเสายึดปักลงไปใต้น้ำและมีการขยับขึ้นลงในแนวดิ่ง เมื่อโป๊ะเคลื่อนที่ขึ้นลง โปะจะดันเฟืองที่ยึดติดอยู่กับพื้นโป๊ะให้เคลื่อนที่ตาม ซึ่งฟันเฟืองนี้จะไปหมุนชุดเฟืองที่ตรอบภายในกล่อง Generator Box ให้ปั่นไฟด้วยไดนาโมกำลังสูง จนได้ไฟฟ้ากระแสสลับส่งไปยังเครื่องแปลงกระแสไฟฟ้าให้เป็นไฟฟ้ากระแสตรง ผ่านเครื่องควบคุมการชาร์จ เก็บกระแสไฟที่ได้ไว้ในแบตเตอรี่เพื่อนำไปใช้งานต่อไป

โดยการทำงานภายในทีม ทั้งสามมีการแบ่งบทบาทหน้าที่กัน อย่างชัดเจน คือ จึงใจรับหน้าที่วิศวกร ออกแบบอุปกรณ์ตามหลักฟิสิกส์ ทิวรับบทบาทช่างใหญ่ ขณะที่พลอยรับหน้าที่กราฟิก

“งานจะเริ่มมาจากใจครับ แล้วส่งต่อมาให้พลอยแต่งกราฟิก จากนั้นผมก็รับมาทำต่อให้ออกมาเป็นเครื่องจริงๆ แต่เวลาทำงานเรา ไม่ได้แยกกันเลย เพราะแม้ต่างคนต่างหน้าที่ แต่งานนี้จุดที่ซ้อนกันมัน ใหญ่มาก เวลาทำงานจึงต้องช่วยกัน” ทิวอธิบายกระบวนการทำงาน ของทีม

เมื่อพัฒนาตัวต้นแบบสำเร็จ ก็ถึงเวลาของการโชว์ของ ผ่านการ ประกวดตามรายการต่างๆ

“เริ่มต้นที่งานประกวดขององค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ (อพวช.) เราได้เหรียญทอง และได้เป็นตัวแทนไปแข่งระดับประเทศ ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีก็ได้เหรียญทองสาขาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ และได้ถวายรายงานโครงการแด่สมเด็จพระเทพรัตนฯ” พลอยกล่าว พร้อมกับบอกว่า การถวายรายงานระยะเวลา 1 นาทีในครั้งนั้น ถือเป็น เวลา 1 นาทีที่มีค่ามาก

“ต่อจากนั้นสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยก็เลือกโครงการเราไปแข่ง I-SWEEEP ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาครับ เป็นการแข่งโครงการระดับนานาชาติ โดยพวกเราแข่งในหัวข้อ Energy ก็ได้รางวัลเหรียญทองแดง” จิงโจ้เล่าต่อ

และในช่วงเดียวกันนั่นเอง ทีมก็ได้ส่งผลงานเข้าร่วมการประกวดโครงการของนักวิทยาศาสตร์รุ่นเยาว์ ครั้งที่ 18 (YSC 2016) ซึ่งสามารถเข้าถึงรอบชิงชนะเลิศได้ และเป็น YSC นี้เองที่ทำให้พวกเขาได้เข้าร่วมโครงการต่อกล้าให้เติบโตใหญ่ ปี 4 ในเวลาต่อมา

“ตอนแข่ง YSC มีการจัดบูธของโครงการต่อกล้า ซึ่งมีพี่ๆ ต่อกล้ารุ่น 3 มาแสดงผลงาน หนูสนใจเลยชวนเพื่อนๆ ไปสมัครค่ะ เพราะเห็นว่าจะมีการพัฒนาโครงการ มีทุนให้ และพาไปอบรมให้ความรู้ด้วย” พลอยเล่าถึงที่มาของการเข้าร่วมโครงการ

**เหมือนความฝันเป็นจริงครับ ที่เราเอา
โครงการวิทย์ฯ ที่ขึ้นหิ้งมาใช้จริงได้ จากที่เคยพลาด
แล้วคิดว่ามันจะเป็นจริงได้หรือ พอมีคนสนใจ
ก็รู้สึกดีที่มันมาถึงจุดนี้ได้**

เรียนรู้อย่างมีความสุข

การได้เข้าร่วมในโครงการต่อกล้า ถือเป็นโอกาสเปิดโลกใหม่ให้แกทั้งสาม ในแง่ของรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากในห้องเรียนอย่างสิ้นเชิง

“ค่ายแรก 8 วันเป็นการเปิดหูเปิดตาพวกเรามาก เพราะพวกเราเป็นเด็กสายวิทย์ฯ การทำโครงการจะอาศัยหลักการหรือทฤษฎีแต่ค่าย

สอนอะไรที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงค่ะ สอนให้เราต้องเข้าใจผู้ใช้งาน
เข้าใจตลาด นึกถึงข้อดีข้อเสีย มันเป็นที่เราไม่ได้นึกถึง และหาไม่ได้
ในโรงเรียน” พลอยกล่าว

“มันไม่เหมือนค่ายที่อื่นครับ” ทิวเสริม “มันมีความสุข นันทนาการ
ที่นี้อะไรมากเลย เวลาเรียนเสร็จ ได้ความรู้เสร็จ จะมีนันทนาการมา
ช่วยผ่อนคลาย ถ้าเป็นค่ายอย่างอื่นก็จะตึงตัง เต็ม ละลายพฤติกรรม
แต่ค่ายนี้ให้ฝึกนั่งสมาธิ หายใจเข้าออก ให้เข้าใจตัวเองมากขึ้น เหมือน
แนวปฏิบัติธรรม (หัวเราะ) ให้เราอยู่กับตัวเอง มันเป็นที่เราไม่เคยทำ
มาก่อน ฝึกอยู่กับตัวเอง พิจารณา ซ้ำๆ ทำให้รู้สึกผ่อนคลายจริงๆ”

“เราอยู่กับการทำงานแบบวิทย์ฯ มีคิดมีทดลอง พอเราจะไปค่าย
ต่อกล้าฯ ก็คิดว่าน่าจะเป็นอะไรที่คล้ายๆ กัน แต่กลับกลายเป็นว่า พี่ๆ
เขาสอนเกี่ยวกับ Critical Path สอนวิธีทำงานแบบบริษัท สอนวิเคราะห์
จุดเด่นจุดด้อยของการตลาด วิเคราะห์ SWOT และ UI-UX ซึ่งตอนแรก

ผมคิดว่าเรื่องพวกนี้มันใกล้เคียง แต่จริงๆ แล้วมันใกล้เคียงกว่าที่คิด มันทำให้เรารู้สึกว่า โครงการเราทำมาเพื่อแก้ปัญหา ทำให้รู้ว่าเราทำโครงการนี้ไปทำไม ทำให้โครงการเราเอาไปใช้ได้จริง เข้าถึงผู้ใช้จริงๆ”

“พีๆ เขาก็สอนเรื่องการทำงานเป็นทีมค่ะ” พลอยเสริม “Agile หรือการทำงานเป็นทีมที่รวดเร็ว เขาสอนว่าเราควรปรึกษากัน ดูว่ามีอุปสรรคอะไรที่เราจะช่วยกันแก้ไขและทำให้มันเร็วขึ้นได้บ้าง ไม่ว่าจะ เป็นทีมที่ใหญ่หรือเล็กขนาดไหนก็สามารถนำไปปรับใช้ได้ โดยพีๆ เขา สอนเรื่องนี้ผ่านเวิร์กชอป ที่ง่าย ๆ เช่น ให้ตัดเกล็ดหิมะ โดยให้เหรียญ บิงโกมา ให้เราตัดสินใจว่าจะซื้อกรรไกรหรือกระดาษ ซึ่งเป็น การสอน การลงทุน แล้วเราก็ต้องออกแบบเกล็ดหิมะให้ถูกใจกรรมการเพื่อให้ได้ เงินมากขึ้น เป็นการเรียนรู้เรื่องการบริหารผ่านการจำลองสถานการณ์”

รวมไปถึงคนและสิ่งแวดล้อม ก็ก่อเกิดเป็นบรรยากาศที่เอื้อแก่ การเรียนรู้เป็นอย่างดี

“พีๆ และคนในค่ายเป็นเหมือนโลกใบใหม่ที่ เป็นสังคมใหม่ๆ ที่ หนูชอบค่ะ ในทัศนคติของหนูคิดว่าคนเก่งนั้นจะต้องเก่งวิทย์คณิต อย่างเดียว แต่พอไปค่ายถึงเห็นว่า คนเก่งที่นั่นเขาไม่จำเป็นต้องเรียนเก่ง แต่เขามีความคิดที่สร้างสรรค์ มีวินัย ทำอะไรได้หลาย ๆ อย่าง ทั้งการ เขียนเว็บไซต์ สร้างโปรแกรม ซึ่งเด็กสายวิทย์ฯ ไม่รู้มาก่อนว่ามันมีอะไร ที่ทำได้และเห็นผล หนูก็ติดตามผลงานเขาในกลุ่มต่อกล้าในเฟซบุ๊ก เขาก็ได้ไปแข่งต่างประเทศกันด้วย ซึ่งเรารู้สึกว่าเจ๋งค่ะ” พลอยกล่าว

ลงพื้นที่...ไปเรียนรู้จากความผิดพลาด

แม้ PG Box จะเป็นผลงานที่สร้างสรรค์ แต่จุดเริ่มต้นนั้นทีมยังขาดการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งทีมก็ได้เรียนรู้จากโครงการ ต่อกล้าฯ โดยคณะกรรมการและพีๆ ทีมโคช

“สิ่งหนึ่งที่ได้รู้และถือเป็นเรื่องยากพอสมควร ก็คือ การระบุ ว่า ผู้ใช้เราเป็นใคร” พลอยกล่าวถึงโจทย์สำคัญ “เพราะตอนสร้างโครงการนี้

ขึ้นมา เราคิดถึงแค่การผลิตกระแสไฟฟ้า แต่ไม่ได้มองว่าใครจะใช้ จนเข้าค่ายพี่ เขาทถาม เราก็เกิดคำถามนี้ขึ้นมาว่า ผู้ใช้งานของเราคือใคร ก็เลยกลับมามองย้อนดูว่า คนที่เป๊ะเขาจะใช้หรือเปล่า ก็ไม่แน่ใจ เพราะ เราไม่ได้ลองไปถามเขา”

จากการหารือร่วมกัน รวมถึงคำแนะนำจากพี่ๆ ทีมโคช ในที่สุด ทีมก็ได้พื้นที่ที่จะนำผลงานไปทดลองใช้และเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย ที่ท่าเรือเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

“กลุ่มเป้าหมายคือคนที่ใช้ไฟฟ้าบริเวณเป๊ะนั้นค่ะ เพราะว่าตอน เราไปทดลองตัวต้นแบบ บริเวณนั้นไม่มีไฟเลย ต้องเปิดไฟฉายโทรศัพท์ ดูกันว่าเป๊ะขึ้นลงกันยังไงตอนกลางคืน” พลอยเล่าพร้อมรอยยิ้ม

ได้พื้นที่ ได้กลุ่มเป้าหมาย ทุกอย่างดูลงตัวดี แต่จากหลังของ เรื่องนี้เต็มไปด้วยอุปสรรคมากมาย

“เกาะเกร็ดเป็นเกาะครับ หมายความว่าเราต้องยกเครื่องใส่เรือ ข้ามฝั่งไป ไม่ใช่ว่าคุณลิ้มของก็เดินกลับไปเอาได้ง่ายๆ แต่ทุกครั้งที่เรา

ลงไปจึงต้องทำทุกอย่างให้มันพร้อม “ไม่มันลำบาก” จึงใจกล้าว่า

นั่นเป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น เพราะพอข้ามเรือไปจริงๆ พวกเขา ก็ต้องพบเจอกับเรื่องไม่คาดฝัน

“ต้องทำหลายอย่างที่ไม่เคยทำมาก่อนครับ ทั้งต้องหาโป๊ะ คุยกับ คนเฝ้าโป๊ะ พอกำลังติดตั้งโป๊ะต้นพัง คลื่นแรงจนกล่องแตกกลางโป๊ะ พอดีตัวนั้นเป็นตัวต้นแบบก็เลยไม่แข็งแรงมาก แต่พอทำตัวจริงแบบ ดีมากๆ ไป สุดท้ายไปติดกับโป๊ะไม่ได้อีก คืออุปสรรคมันเยอะมากครับ ที่เราเจอกันมา” จึงใจเล่าถึงสิ่งที่ทีมพบเจอ

อนึ่งนั้น งานของพวกเขาไม่ใช่แค่ติดตั้งอุปกรณ์เสร็จแล้วก็กลับ แต่ต้องคอยเฝ้าดูการทำงานของผลงานตัวเองด้วย

“เวลาไปทดลองต้องนั่งเฝ้าเครื่อง ถ่ายวิดีโอไว้ครับ ตอนแรกเรา จะถ่ายวิดีโอไว้ว่ามันเก็บไฟได้เท่าไร แต่ตอนหลังเราก็ซาร์จเสียบใส่ แบตเลย แล้วนำแบตไปดูอีกทีหนึ่งว่าเปิดไฟได้นานเท่าไร ซึ่งแต่ละครั้ง มันไม่ได้ไปเข้าเียนกลับ เราต้องไปอยู่ดู แล้วชนกลับ ซึ่งลำพังแค่นี้มันก็ เหนื่อยแล้ว แต่ที่เพลที่สุดคือเครื่องพัง เครื่องมีปัญหา ไปติดตั้งแล้ว ใช้งานไม่ได้ ก็ต้องซ่อม เฟลมากครับ” ทิวกล่าว

ไหนจะงานหนัก กินเวลาชีวิตไปเยอะ จนลามไปกระทบกับ การเรียน ก่อเกิดเป็นความเครียดที่ทั้งสามต้องประสบ

“ปัญหาเรื่องเวลาก็นั่นครับ เพราะมีกิจกรรมและการเรียนเยอะ เราต้องจัดสรรเวลาให้ดีมาก ๆ ไม่งั้นการเรียนก็จะพังไปด้วย งานก็จะ ไม่เสร็จด้วย ก็ต้องจัดสมดุลชีวิตให้ดี” จึงใจกล่าว

“บางครั้งเครียดมากค่ะ บางวิชาเราเกือบไม่มีสิทธิ์สอบเพราะ ขาดเรียนเยอะ เพราะต้องไปเก็บข้อมูล งานเราไม่เหมือนของคนอื่นที่ อาจแบ่งไปทำที่บ้านได้ และเราเองก็ยังติดีเรียนพิเศษ สอบ มีกิจกรรม อีกเยอะด้วย” พลอยกล่าว

“

เราอาจจะได้เงินแค่เล็กน้อย แต่ได้เห็นคุณภาพชีวิต
ที่ดีขึ้นของคนในชุมชน เป็นการพัฒนาจากของที่มี
อยู่ ทำให้มันดีขึ้น...ทำให้คนในชุมชนนั้นมีความสุข
มากขึ้น

”

เข้าถึงผู้ใช้ ด้วยแรงใจหนุนส่ง

แม้จะต้องประสบปัญหานานัปการ แต่สุดท้าย ด้วยการรวมพลัง
ฮึดสู้ ก็ทำให้ทั้งสามสามารถฝ่าฟันอุปสรรคหนักหนานั้นมาจนได้

“ผ่านมาได้เพราะต้องทำให้มันเสร็จครับ คิดว่าเดี๋ยวมันก็เสร็จ
เดี๋ยวมันก็ต้องทำได้” ทิวกล่าว

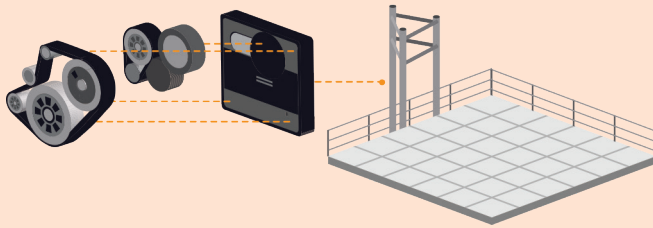
“เรา 3 คนเหมือนผจญโลกมาด้วยกัน ลงเรือลำเดียวกันมาจริงๆ
(หัวเราะ) เจอเหตุการณ์เฉพาะหน้ามาเยอะ เจอปัญหาที่เราไม่เคยเจอ
มาก่อน มันเลยเข้มแข็ง สตรองไปโดยปริยายค่ะ” พลอยกล่าว

และแน่นอนว่า แรงหนุนจากภายนอกก็มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่
ทำให้พวกเขาฝ่าฟันอุปสรรคมาได้

“คุณครูที่ปรึกษาช่วยทุกอย่างค่ะ เป็นที่ปรึกษาทุกด้าน ไม่ว่าเรา
มีปัญหาอะไรอยู่ก็จะช่วยแนะนำ ไม่ได้แค่ด้านวิชาการเท่านั้น คุณครู
เป็นคนที่พาเราไปเกาะเกร็ด ขับรถให้ เลี้ยงข้าว จองโรงแรม ขนของ
ซื้อไดนาโม (หัวเราะ) คุณครูเหมือนเป็นพี่มากกว่าค่ะ ช่วยทุกอย่าง”
พลอยเล่าอย่างอารมณ์ดี

รวมไปถึงตัวผลงานเอง ทีมก็ได้รับคำแนะนำจากผู้รู้มากมาย
ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือ พี่ๆ ทีมโคชของโครงการต่อกล้าฯ นั่นเอง

“พี่ๆ โคซช่วยเยอะมากค่ะ คอยแนะนำให้ไปดูงานโน้มนางานนี้ว่า เขาทำงานยังไง แล้วลองมาปรับใช้ดู พี่ๆ ช่วยแนะนำจากโมเดลเล็กๆ มา เป็นโมเดลใหญ่ เป็นเวอร์ชันจริง หรืออย่างล่าสุดที่เราเจอปัญหาเอาเครื่อง ไปติดที่ไประะไม่ได้ เพราะเราทำเป็นสองข้างประกบกัน แต่พวกพี่ๆ โคซ ทั้งพี่โบ๊ พี่ไคนัน พี่ซี พี่รินทร์ บอกให้เราทำเป็นบานพับ มันจะติดตั้ง ง่ายขึ้น ซึ่งมันก็ง่ายขึ้นจริงๆ ค่ะ” พลอยกล่าว

ด้วยแรงพลังจากภายในทีมเอง ร่วมด้วยแรงหนุนจากภายนอก ทำให้ที่สุดทีมก็ได้ติดตั้งผลงานสำเร็จ และได้รับการตอบรับจากผู้ใช้เป็นอย่างดี

“ตอนที่เรานำเครื่องนี้ไปทดลองก็มีคนสนใจเข้ามาดูส่วนใหญ่เป็น คนที่เดินผ่านไปผ่านมา เป็นช่างที่อยู่บนเกาะบ้าง บางครั้งชาวต่างชาติ ก็มาดู หลายคนก็บอกว่าถ้ามีติดแถวไประะที่บ้านก็คงจะดี ก็เลยรู้สึกดีที่มี คนต้องการค่ะ” พลอยเล่าพร้อมรอยยิ้ม

ผลงานได้รับการยอมรับแบบไม่ยากเย็น เพราะถือเป็นนวัตกรรม ที่เจ๋ง และเป็นมิตรต่อโลกอีกด้วย

“สาเหตุที่คนสนใจเยอะ เพราะเขาก็อยากมีพลังงานสะอาดใช้ เหมือนกันครับ เพราะเครื่องผลิตกระแสไฟฟ้าของเราใช้พลังงานสะอาด คนที่มีความรู้ด้านวิศวกรรมมาเห็นก็ชื่นชม และจุดเด่น ของเราอีกอย่างก็คือ ถ้าเปรียบเทียบกับตัวโซล่าเซลล์ ของเราจะผลิต ได้ตลอดเวลา เพราะว่าโซล่าเซลล์ต้องมีแดด มีฝนก็ไม่ได้ จะผลิตได้

นิดเดียว ส่วนของเราถึงแม้จะผลิตได้ไม่เท่าไรถ้าเซลล์เวลามีแดด แต่ก็ผลิตได้ตลอดเวลา มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับกระแสไฟฟ้าแค่นั้นเอง” จิงใจกล่าว

ความสำเร็จและความภูมิใจ

ถึงตอนนี้ ผลงาน PG Box ของทั้งสามได้พัฒนาไปสู่การใช้งานจริงได้อย่างภาคภูมิใจ นำความภูมิใจมาให้ทั้งจิงใจ-พลอย-ทิว อย่างขึ้นมีน

“เหมือนฝันเป็นจริงครับ ที่เราเอาโครงการวิทยุฯ ที่ขึ้นหิ้งมาใช้จริงได้ จากที่เคยเฟลๆ แล้วคิดว่ามันจะเป็นจริงได้หรือ พอมีคนสนใจก็รู้สึกที่มันมาถึงจุดนี้ได้” ทิวกล่าว

ก่อนจิงใจจะเสริมว่า นอกจากความภูมิใจแล้ว สิ่งที่พวกเขาได้รับก็คือ ประสบการณ์ในการทำงานที่หาไม่ได้จากที่ไหน

“เวลาเราทำโครงการ เราวัดผล เรารู้ดีว่ามันดีแล้ว แต่พอไปทำกับผู้ใช้จริงๆ ผู้ใช้เขาเป็นคนที่ต้องเจอกับปัญหานั้นทุกวันครับ เขาก็จะรู้ว่าอะไรที่เขาอยากได้จริงๆ แล้วเขาก็บอกเรา พอเราเอาไปแก้ไขต่อจนมันใช้ได้จริง มันก็เหมือนเราสร้างโครงการมาเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาให้ใครสักคน แล้วเขาได้ประโยชน์ เราก็ถือว่าเราประสบความสำเร็จแล้ว” จิงใจกล่าว

เป็นความเติบโตบนฐานของการเปิดใจและพร้อมสู้ทุกอุปสรรคที่เข้ามา

“ตอนแรกคิดว่าเรามีวิธีการทำงานที่มันเจ๋งอยู่แล้ว เราทำแบบนี้แล้วโอเค แต่พอไปค่ายตอกกล้าฯ เราเจอปัญหาเฉพาะหน้าบ่อย เจอทุกรอบที่ไปทำงานจนเป็นเรื่องปกติ เราารู้ดีว่าทำยังไงจึงจะแก้ปัญหาได้ ซึ่งพี่ๆ ที่ตอกกล้าฯ ก็ได้สอนแนวคิด การวางแผนทำงาน จนเราสามารถนำการวางแผนนี้ไปใช้กับชีวิตด้านอื่นๆ ได้ ทำให้เราแบ่งเวลาชีวิตได้สมดุล ทำให้เราโตขึ้นครับ” จิงใจกล่าว

ในแง่ของผลงาน แม้ที่ๆ ทีมโค้ชจะแนะนำให้ทั้งสามดำเนินกร
เรื่องการจดสิทธิบัตรผลงาน แต่ทั้งสามก็เห็นว่า อาจไม่จำเป็น

“ตอนนี้คุยกันเรื่องการจดสิทธิบัตรค่ะ ผลงานของทีมอื่นที่เป็น
พวกโปรแกรมคอมฯ จดกันไปแล้ว เหลือแต่สิ่งประดิษฐ์ค่ะที่ยังไม่ได้จด
เพราะมีขั้นตอนเยอะ แต่ก็กำลังคิดกันอยู่ว่าจะจดหรือเปล่า เราอยากให้เป็น
ของคนทั่วไปเอาไปใช้ได้” พลอยกล่าว

“เราไม่ได้ตั้งใจขายครับ คืองานเรา ถ้าเป็นโปะส่วนตัว ทำแล้ว
มันไม่คุ้ม ต้องเป็นโปะใหญ่ๆ ที่ทุกคนได้ใช้ร่วมกัน ก็จะออกแนวการกุศล
ชนิดหนึ่ง ทำให้คนในท้องถิ่น ชุมชน อาจจะไม่ไ้เพื่อการขายเก็งกำไร
แต่เพื่อช่วยเหลือคนในชุมชนริมน้ำมากกว่า” ทิวกล่าว

ซึ่งนี่เป็นสิ่งที่ทั้งสามเห็นพ้องต้องกัน เป็นการพัฒนาเพื่อสังคม
ส่วนรวม ที่ผู้พัฒนาอาจไม่ได้รับเงินตอบแทนมากมาย แต่ที่ได้คือ
ความสุขสันต์หลาม

“รู้สึกดีครับ เราอาจจะได้เงินแค่นิดหน่อย แต่ได้เห็นคุณภาพชีวิต
ที่ดีขึ้นของคนในชุมชน เป็นการพัฒนาจากของที่มีอยู่ ทำให้มันดีขึ้น
เป็นพลังงานสะอาดมากขึ้น ลดค่าใช้จ่ายมากขึ้น ทำให้คนในชุมชนนั้น
มีความสุขมากขึ้นครับ” จึงใจปิดท้ายบทสนทนาด้วยรอยยิ้ม

